

A hadtáp törzs tisztje

(Fordította: *Kakuszi József alezredes*)

A Vörös Zászló Érdemrenddel kitüntetett Távol-keleti Katonai Körzet hadtáp törzsében kiképzési rendezvények időszakában voltam.

A törzsfőnök, Lopatyin ezredes irodájában akkor gyakran csengett a telefon, jöttek be a törzsfőnök által berendelt tisztek munkatérképekkel, különböző számvetésekkel, tájékoztatókkal. Nagy az igénybevétel önöknél állapítottam meg. — És mikor nincs — mondta az ezredes. — A törzs — olyan szerv, ahol állandóan forr a munka. Beszélgetésünk témájától elszakadva ő is telefonált, jelentéseket hallgatott meg, intézkedéseket adott ki. Ekkor a többieknél gyakrabban hallottam Ivancsenkó őrnagy nevét.

Erről a tisztről korábban is hallottam; amikor érdeklődtem iránta, a törzsfőnök részletesebben jellemezte beosztottját.

Törzünkben, mondotta ő, jó a kollektíva, valamennyi tiszt lelkiismeretesen dolgozik, jól képzett. Ő viszonylag nem régen van a törzsben, azonban rendkívül jó szakmai ismeretekkel rendelkezik.

Grigorij Filimonovicsnak — folytatta az ezredes — sok jó tulajdonsága van. Gyorsan és helyesen tud kidolgozni, a gyakorlaton minden okmányt összegyűjt, általánosítja a helyzetre vonatkozó adatokat, előkészíti a javaslatokat és megalapozottan jelenti azokat az előjárónak. A hadművelleti csoport állományából gyakran megy a hadtápfőnökkel a harcálláspontra, vagy a csapatokhoz, ahol gyorsan előkészíti a szükséges intézkedéseket, tájékoztatókat, jelentéseket.

Ismeretes, hogy a törzshöz sok információ fut be. Természetes, hogy könnyebb ezeket összegyűjteni, mint általánosítani. Ivancsenkó őrnagy ehhez mindig komolyan viszonyul. Ő nemcsak mechanikusan összegezi a csapattól a hadtáp helyzetével kapcsolatban beérkező jelentéseket és táviratok adatait, hanem mélyen elemzi azokat, minden számot mérlegelve, minden szót átértékelve, s teljes következtetéseket von le. Az ilyen általánosított adatok lényegesen megkönnyítik a kívánt elhatározás meghozatalát. Előfordul az is, én vagy a hadtápfőnök nem értünk rögtön egyet következtetéseivel, és igényeljük azok megalapozását. Ebben az esetben Ivancsenkó őrnagy érvekkel fejti ki véleményét, meggyőző számvetésekkel és tényekkel igazolja következtetésének logikusságát. Bármely

tiszt, de különösen a törzs tisztjei vonatkozásában fontos a levont következtetések megalapozása, azok helyességének bebizonyítása.

Ugyanezen a napon találkoztam Ivancsenkó őrnaggyal, akiről ezek voltak első ismereteim és benyomásaim. Ez a tiszt vezeti a törzs szolgálatot, rendkívül komolyan viszonyul a reá bízott feladatokhoz.

A következő napokon egyre gyakrabban folytattunk beszélgetést a törzs szolgálatról. A hadtáp vezetésében a törzs szerepéről az őrnagy magabiztosan beszélt, érződött, hogy sokat dolgozik ezen, mélyen az apró részletekig tanulmányozza feladatait. Vele beszélgetve érdeklődtem, hogy olvasott-e valamit a törzsről és annak jelentőségéről. Például Stemenkó hadseregtábornok emlékiratait?

Olvastam, válaszol az őrnagy. Nagyon jó mind a két könyv. Nekem különösen tetszettek, azok a megállapításai, melyek szerint a törzsben kapkodás nélkül, minél gyorsabban kell dolgozni. A gyorsaság barátunk, a kapkodás a törzs szolgálat ellensége.

Ezt a valóságot jól elsajátította Ivancsenkó. Ő gyorsan, kapkodás nélkül dolgozik. Az igaz, hogy a folyó ügyek gyakran kényszerítik sietségre, különösen a sürgős feladatok végrehajtásakor. Az őrnagy azonban a folyó ügyeket és a terv szerinti feladatokat is tervszerűen tudja végrehajtani.

Neki, mint a törzs többi tisztjének, gyakran kell foglalkozni a gyakorlatok terveinek kidolgozásával. Ez felelősségteljes feladat. Az okmányok összeállítását megkezdve, figyelembe kell venni a hadtápegységek felkészítésének sokoldalúságát, az elgondolást pedig úgy kell összeállítani, hogy az alegységek ne csak az alapvető feladatot, hanem az egyéb kiképzési kérdéseket is komplexen begyakorolhassák. Kezdetben nem minden sikerült a fiatal törzs tisztnek, vagy az elgondolásban nem tudta visszatükrözni azt, amit az előljáró parancsnok igényelt, vagy a levezetési tervből hagyott ki fontos momentumokat. Egyszóval, nem volt kellő tapasztalata. Segítettek az elvtársak. Ivancsenkó melegen emlékszik vissza Lopatyin, Muzikin és Zsukov tisztekre, akik segítettek és ma is segítenek neki katonai ismeretei és gyakorlati jártasságai tökéletesítésében. Szívós munkával, állhatatossággal, kitartással szerezte meg a tapasztalatokat, elvtársai segítségének eredményeként.

Egyszer tervezési okmányok kidolgozását bízta rá egy hadtápgyakorlat levezetéséhez. Mielőtt hozzá fogott volna Ivancsenkó, figyelmesen áttanulmányozta a gyakorlat tárgykörével kapcsolatos irodalmat, tanulmányozta a szabályzatok és utasítások követelményeit, pontosította azokat az irányelveket, amelyeket a személyi állománynak a gyakorlatóra be kell gyakorolnia. Megnézte az előző gyakorlatok kiértékelésének anyagait is, tisztázta, hogy akkor a hadtáptisztek milyen kérdésekre fordítottak figyelmet, milyen hiányosságok fordultak elő. Csak ezután kezdte meg az elgondolás és a gyakorlat tervének összeállítását. A hadtáp felkészülésével szemben támasztott fő követelményekből kiindulva az okmányokban kifejezésre juttatott olyan kérdéseket is, mint a gépkocsi szállítóalegységek gyakoroltatása az anyagi eszközök nagy távolságokra való szállításakor, a hadtáp eszközökkel és erőkkel való manőver, az elengedhetetlen tömegpusztító fegyverek elleni védelem, a személyi állomány tevékenységei szennyezett terepen stb.

Kidolgozását megmutatta az elvtársaknak, meghallgatta észrevételeiket, javasolataikat, tanácsaikat, elvégezte a helyesbítéseket és jelentett a törzsfőnöknek, aki az okmányokat jóváhagyta.

Azonban nem mindig sikerül ez így. Előfordul, mondja az őrnagy, hogy nem sikerül azonnal elkészíteni az összes okmányt. Úgy tűnt, hogy a gyakorlat elgondolásába belefektette a szükséges eszmei elgondolást, azonban a gyakorlatban megvalósítani, a gyakorlat tervébe átvinni nem tudta. Észreveszi az ember, hogy nem rajzolódik ki egy közlés alapján az eszmei elgondolás. Ilyen esetekben segítenek a munkatársak, különösen azok, akiknek nagyobb tapasztalatuk van a törzs szolgálat terén.

Így is van, az a törzs, amelyben Ivancsenkó teljesít szolgálatot, összekovácsoltan dolgozik, teljes egészében biztosítja a hadtápfőnök számára a bonyolult hadtáp szervezet vezetését, mind a gyakorlatokon, mind a hétköznapi munka során.

A törzs tiszték a gyakorlatok folyamán alkotó módon oldják meg az összes kérdéseket, mindegyik okmány kollektív munka gyümölcse. A törzs tiszték ahhoz az elvhez tartják magukat, hogy a közös kollektív gondoskodás, amelynél mindenoldalúan figyelembe veszik a harcászati és a hadtáp helyzetet, lehetővé teszi célszerű javaslatok kidolgozását a hadtápfőnök helyes elhatározásának meghozatalához.

Vegyük például a szállítást. Az anyagi biztosítás körében ez a hadtáp legfontosabb feladata. Nem szabad azt gondolni, hogy a csapatok számára szükséges anyagi eszközök szállítását könnyen meg lehet tervezni. Ezt a tervet nem egy ember, hanem a törzs és a szolgálati ágak sok tisztje készíti el. Ez kollektív munka folyamán alakul ki. Egyáltalán, minden fontos feladat csak a törzs osztályok és szolgálati ágak tisztjeinek szoros együttműködése során oldható meg sikeresen.

Így ítélik meg és így tevékenykednek azon törzs tisztjei, amelyről most beszélünk. Ivancsenkó őrnagy erejéhez mérten munkálkodik, minden dologban igyekszik megtalálni a fontosat, nem aprózza el munkáját és az újra támaszkodik. Ezt állhatatos és állandó tanulás eredményeként, politikai, katonai és szakmai ismereteinek önálló fokozásával éri el.

Az egyik beszélgetés során érintettük azt a kérdést, hogy milyen legyen a törzs tiszt, melyek a feladatai a hadtáp vezetésében, milyen módszerekkel kell ellenőriznie a kiadott intézkedések végrehajtását a hadtápileveléséknél és intézeteknél.

Úgy tűnik számomra, mondja Grigorij Filimonovics, hogy a törzs tisztnek első feladata az ismeretek állandó növelése.

Hiszen nemcsak okmányokat állít össze, dolgoz ki és készít intézkedés-tervezeteket aláírásra az illetékes előljárónak, hanem egyben ő ezen intézkedések végrehajtója, köteles azok végrehajtását is ellenőrizni, ami pedig a fő, véleményt nyilvánít az alárendeltek felé, hogy a megszabott határidőre megoldják a kitzűött feladatot. Ezért kell nekünk rendszeresen tökéletesíteni ismereteinket, gyakorlati jártasságainkat és ismernünk kell az alárendelt hadtáp szervek munkájának sajátosságait.

Minden gyakorlaton a törzs okmányainak kidolgozása, a megfelelő intézkedések a csapatok felé kiadása után Ivancsenkó és munkatársai gépkocsival, vagy helikopterrel kimennek az egységekhez és alegységekhez, azok munkájának, a kiadott intézkedések végrehajtásának ellenőr-

zése céljából, segítenek a hadtáptiszteknek a váratlanul felmerülő feladatok megoldásában.

Az egyik gyakorlaton Zsukov és Ivancsenkó tisztek, miután lementek ahhoz az egységhez, amelynek hadtápjá menetet hajtott végre, észrevették, hogy a hadtápaegységek oszlopa egyenlőtlenül halad, nem tartották be a térközöket, a gépjárművek egyrésze lemaradt. Az oszlopot vezető tiszt nem irányította gépkocsivezetőjét és az nem tartotta be az előírt sebességet. Két-három gépkocsi lemaradásakor a tiszt az első gépkocsit megállította, a lemaradt gépkocsik mögött haladt, majd növelte a sebességet, hogy a lemaradást behozza, mire az oszlop szétszakadt.

A tisztek nem elégedtek meg a tények megállapításával. Megállították az oszlopot, eligazították az oszlop parancsnokát és az alegységparancsnokokat, megmagyarázták, hogyan kell irányítani menetben és hogyan kell a vezetőknek a sebességet tartani.

Segítettek a menetgrafikon elkészítésénél úgy, hogy az elvesztett időt be tudják hozni. Egy bizonyos ideig maguk is kísérték az oszlopot, majd miután meggyőződtek, hogy az oszlop szabályosan halad, elmentek a többi alegységhez. Ezután tudták meg, hogy segítségük révén az oszlop kellő időben megérkezett a körletbe.

Grigorij Filimonovics, mint a többi törzs tiszt, gyakran utazik csapatgyakorlatra döntőnként, az alegységparancsnok hadtáphelyettesével. Ebben a szerepben nemcsak megfigyelő, hanem hozzáértő, módszertani szakember és tanító. A gyakorlatra felkészülve nagyon gondosan tanulmányozza nemcsak a gyakorlat elgondolását, tervét, hanem a szabályzatokat, utasításokat, az alegységek és a hadtáp szolgálatok adott kiképzési időszakban folyó hadtápkiképzési feladatait, áttanulmányozza az előző gyakorlatok feladatait, elemzi a szakemberek kiképzésében korábban elkövetett hiányosságokat.

A gyakorlat folyamán gondosan ügyel az alárendeltek tevékenységére, ha szükséges segítséget nyújt, tanácsokat ad, mit, hogyan csináljanak, igyekszik figyelmüket rávezető kérdésekkel, észrevételekkel, a felmerült feladat alkotó módon való megoldására irányítani.

Megérti, hogy szabályzataink feltételezik és minden harcostól megkövetelik a kezdeményezést, azt, hogy a tiszt mesterségének szakértője kell legyen és akármilyen is legyen a feladat — nagy vagy kicsi — annak megoldásához minden tapasztalatát, ismeretét, alkotó erejét öntevékenyen fel kell használni.

Ivancsenkó, mint döntnök, a pontosság és a precizitás mintaképe, aki a beosztottaktól tevékenységük során mindenekelőtt a tervszerűséget, a kitűzött feladatok pontos és kellő idejű végrehajtását követeli meg. Gondosan ügyel a harci okmányok kidolgozására is. Maga is szereti azokat röviden és világos tartalommal elkészíteni, amit a többiektől is megkövetel.

Bármely feladatkör megoldásakor mindig igyekszik a dolog lényegébe hatolni, megtalálni az események lehetséges kifejlődését, megszabni azokat az eszközöket, amelyek segítségével sikeresebben lehet végrehajtani a feladatokat, igyekszik minden ismeretét, megszerzett szervezési tapasztalatait felhasználni.

E tulajdonságai következtében, de különösen az olyan tulajdonságok eredményeként, mint a munkaszeretet, szívósság, becsületesség, már fiatalon jó tisztté vált. Ivancsenkó gyermekkorára nehéz volt. Még be sem töltötte az ötödik évet, amikor kitört a háború, édesapja korán, hősi halált halt a fronton, édesanyja a partizánokat segítve, a fasiszta rendőrség kezébe került és szintén korán meghalt. Tizenhárom éves volt, amikor egyedül maradt. Abba akarta hagyni a tanulást, azonban gondos, jó emberek és mindenekelőtt tanítónője Jelizaveta Ivanovna, tudva, hogy a fiú vonzódik a tanuláshoz, segítséget nyújtott számára a tízéves iskola elvégzésében. Ezután kolhozban dolgozott, aktívan részt vett a Komszomol munkájában. Űgyszeretetéért, aktivitásáért a komszomolisták megismerették, a Komszomol-szervezet titkárává választották.

Hamarosan behívták a hadseregbe. A szigorú napirend, a fegyelem, mindez jól jött számára. Vonzódást érzett a katonai pálya iránt, főiskolára ment tanulni, a főiskolát első fokozattal fejezte be, gépésztechnikai diplomát szerzett, tiszt lett.

Következett a csapat szolgálát. Szívóssága, állhatatossága, kitűnő szakismerete segített abban, hogy a rábizott alegységet kiváló alegységgé nevelje, majd ezt követően komoly kitüntetést kapott. Személyi gyűjtőjébe vannak azok a jellemzések, melyek hűen bizonyítják viszonyát a feladatokhoz.

A főiskolán sokat és szívósan dolgozott, rendkívül munkaszerető, nyílt jellemű, becsületos és őszinte. A harci és politikai képzettsége kiváló.

A csapatnál szolgálatkész. Nem tőr meg semmilyen fegyelmetlenséget, becsületoson visszavonul a szolgálathoz, hozzáértéssel szervezi meg a versenyt. Kiérdemelte, hogy akadémiára küldjék.

Arra a kérdésre, hogy továbbtanulása érdekében miért választotta a hadtáp és szállítási katonai akadémiát, Ivancsenkó így válaszolt: „amikor alegységparancsnok voltam sokat kellett foglalkozni nemcsak a harci és politikai kiképzéssel, hanem az anyagi biztosítás kérdéseivel is. Ezek sok időt vettek el tőlem. Megértettem a hadtáp szolgálát munkájának fontosságát, annál is inkább, mert a hadtáp ugyan úgy, mint a csapatok évről évre, egyre újabb és újabb technikát kap, bonyolultabb a hadtápegységek tevékenységének köre. Mély ismeretek nélkül a hadtápbiztosítás kérdéseit nem lehet sikeresen megérteni.”

Ivancsenkó az akadémián szívósan tanult, minden időt tanulásra fordított. Ez eredményezte kiváló ismereteit is. Már itt megmutatkoztak a törzs szolgálát iránti hajlamai, több tartalmas elgondolást dolgozott ki gyakorlatokra, az évfolyam dolgozatait kiválóan készítette el, hadijátékon hadtáp törzs tiszt feladatait látta el. Ekkor az előljáró parancsnok a következő véleményt mondta róla: „A helyzetet gyorsan értékeli, helyes elhatározásokat hoz, jaavslatait pontosan készíti el, számításait megalapozza.

Öntevékeny, a kitűzött feladát iránt nagy felelősséget tanúsít, kiváló rajzoló, törzs kultúrája magas fokú.”

Az akadémia befejezése után Ivancsenkó újból a csapatnál dolgozik, magasabbegység törzsénél. Fokozatosan, magabiztosan halad előre. Még egy jó tulajdonsága van Ivancsenkónak; magas fokú, pártszerű felelős-

séget tanúsít a rábízott munkaterület iránt. Az iskola és a kolhoz munkaszeretetre, a Komszomol és a pártszervezet kommunista meggyőződésre, elvszerűségeire, a hiányosságokkal szembeni kritikára nevelték. Megválasztották szakasz pártcsoport titkárnak, egység, magasabbegység, törzs pártbizottsági tagnak. Mint kommunista szilárdságával, becsületességével, következetességével tűnik ki. A taggyűléseken aktívan szerepel, javaslatokat tesz a párton belüli munka tökéletesítésére, hiányosságaival szemben önkritikus.

A katonai körzet hadtáp törzsébe átkerülve a kommunisták szintén bíztak benne — a törzs párttitkárává választották. Megkérdeztem a katonai körzet hadtápfőnökség pártbizottság titkárát, A. Bucsek alezredest, hogyan végzi pártfeladatát Ivancsenkó őrnagy. Őszintén szólva, kezdetben úgy gondoltam sokat kell segíteni az új titkárnak, hiszen Ivancsenkó nálunk még fiatal tiszt, nemrégén jött a csapattól. El tudja látni feladatát. Melegében, azonnal munkához fogott, jelentősen felélénkítette a párton belüli munkát, kellő rendet tart a pártmunka terén. Most a törzsnél minden kommunistának van pártfeladata és ami a fő — mozgósítani tudja a kommunistákat a törzs előtt álló feladatok végrehajtására és mindent véghez tud vinni, egyszóval a törzs pártszervezet élenjáró pártszervezet nálunk.

Ezek a szavak fejezik ki a kommunisták — törzs tiszték és Ivancsenkó őrnagy munkájának értékelését. A tiszt pozitív szolgálati jellemzését sikeresen egészítik ki a pártjellemzések is.

A katonai kereskedelem további korszerűsítésének útjai

(Fordította: Jónás Imre őrnagy)

Bárhol teljesítenek szolgálatot a katonák — nagy vagy kis helyőrségben; az ország távoli vagy központi körzeteiben; északon vagy délen; a sztyeppén vagy a tajgákon — mindenütt és mindig meg lehet találni velük együtt a katonai kereskedelem szervezeteinek és vállalatainak dolgozóit. E dolgozók azon fáradoznak, hogy teljes egészében kielégítsék az emberek fontos szükségleteit, jobban szervezzék a kereskedelmi, közétkeztetési és közszolgáltatási vállalatok munkáját.

Röviden, a katonai kereskedelem dolgozói — megbízható kísérői a katonáknak, azok szolgálati tevékenysége során. Közülük sokan lelkiismeretesen, szeretettel hajtják végre kötelességeiket. Ilyenek például V. Zamogilnűj és I. Regyko katonai kereskedelmi vállalatvezetők, K. Zsukovszkij és N. Bogunova üzletvezetők, Z. Kosztülera és L. Szpivakova üzletvezető helyettes részlegvezetők, A. Szarina és E. Nyeszterova étkezdevezetők és még sokan mások. A katonai kereskedelmi vállalatok dolgozói túlnyomó többségükben — becsületes, munkaszerető emberek, akik nagy tapasztalattal rendelkeznek, példát mutatnak az ésszerű gazdálkodásban és jó a hozzáállásuk a társadalmi tulajdonhoz. Állhatatosan harcolnak a kereskedelem hatásfokának növeléséért, e célból széleskörűen és energikusan sajátítják el a vásárlók kiszolgálásának progresszív módszereit, minden igyekezetükkel azon vannak, hogy csökkentsék az áru vásárlására fordított időt, gépesítsék a nehéz fizikai munkát igénylő folyamatokat, likvidálják a különféle veszteségeket, takarékoskodjanak a munka-idő minden órájával és percével, állhatatosan erősítsék a munkafegyelmet. Aktívan részt vesznek az állami tervfeladatok teljesítése és túlteljesítése érdekében folyó szocialista versenymozgalomban. Mindezek igen jó eredményekkel járnak.

A Szovjetunió Honvédelmi Minisztériumának Kereskedelmi Főcsoportfőnöksége az 1973. évre meghatározott áruforgalmi tervet a kereskedelem vonatkozásában 102,8, a közétkeztetés vonatkozásában 104,5 %-ban hajtotta végre. Az 1972. évi forgalommal szemben 222 millió rubellel több árut adtak el. Az áruforgalom növekedése 7,8⁰/₀ volt. A saját termékek közétkeztetésben való felhasználására vonatkozó feladatot 105⁰/₀-ra teljesítették. A növekedés ezen a téren 13,7 millió rubel volt. A ter-

melő vállalatok termelési tervüket 105⁰₀-ra teljesítették. A meghatározott jövedelmi tervet a katonai kereskedelmi szervek minden tevékenységi területen túlteljesítették.

Sikeresen mennek a dolgok ebben az évben is. Javult a katonák és családjaik kereskedelmi-szolgáltató ellátása. Az áruforgalmi tervet mind a kereskedelemben, mind a közétkeztetés vonatkozásában az első negyedévben három nappal a határidő előtt hajtották végre. Terven felül 19 millió értékű árut adtak el. Jelentősen nőtt a hús, a hal, a tejtermékek, a főzelékfélék, gyümölcsök, a konzervipari készítmények, a ruházati cikkek, a lábbelik és a tartós fogyasztási cikkek forgalma. Komoly eredményeket értek el a kiszolgálás haladó módszereinek elsajátítása, a termelési tartalékok jobb kihasználása, valamint a gazdaságosság fokozása területén.

Jelenleg a katonai körzetek, hadseregcsoporthoz és a flották kereskedelmi csoportfőnökségeinek és katonakereskedelmi vállalatainak vezetői a pártszervezetekkel, szakszervezetekkel együttműködve erőfeszítéseiket a katonai kereskedelmi vállalatok kollektívái 1974. évi szocialista kötelességeinek végrehajtására összpontosítják. Elemzik a versenymozgalmat menetét, általánosítják a hasznos tapasztalatokat, feltárják a hiányosságokat és kijelölik azok felszámolásának útjait. Ezek során különös figyelmet fordítanak a katonaiállomány kereskedelmi-szolgáltató ellátásának további javítására, mindenekelőtt a kislétszámú helyőrségekben.

Erre ma nagy lehetőségek vannak. Fontos az, hogy az utóbbi időben jelentősen nőtt a katonai kereskedelem áruforgalma. Elég elmondani, hogy ebben az évben az elmúlt évihez viszonyítva jelentősen több televíziót, ruházati cikket, lábbelít, bútort és más árucikket utaltak ki a katonai kereskedelem részére. Csak személygépkocsiból 23 500 darabot kaptak értékesítésre, ami nyolcszor annyi, mint az 1970. évi. A biztosított árukészletek — élelmiszer cikkek és alapvető ipari termékek — teljes egészében fedezik a csapatok szükségletét.

Ezzel együtt meg kell jegyezni, hogy napjainkban jelentősen növekedett a kereskedelmi hálózat megterhelése. Például, a katonai kereskedelem áruforgalmának abszolút növekedése a folyó ötéves tervben körülbelül azonos lesz az 1968. évi teljes áruforgalom felével. Mindez nagy követelményeket támaszt a katonai kereskedelem anyagi-technikai bázisával szemben, sőt mi több, az első helyre állítja ezt a kérdést. És ez természetesen, mivel az anyagi-technikai bázis fejlődésétől nem kis mértékben függ a katonai kereskedelem sikere. Nem lehet azt mondani, hogy az anyagi-technikai bázis nálunk az elmúlt években gyengén fejlődött. A kilencedik ötéves terv 3 éve alatt a katonai körzetekben, a flottáknál és a hadseregcsoporthozknál a pénzügyi forrásokból több millió rubelt fordítottak rájuk. Több áruraktárt, zöldfőzelék- és gyümölcsstárolót, több száz üzletet, éttermet, tisztí kávézót, sorkatonai és matróz teázót, valamint más objektumot építettek és vettek használatba. Sok vállalatot elláttak korszerű kereskedelmi-technológiai, hűtő- és emelőberendezéssel. Az említett időszakban a katonai kereskedelem saját teherszállító biztosítása érdekében kétszer annyi gépkocsit kapott az államtól, mint az egész nyolcadik ötéves terv folyamán.

Még ebben az évben befejezik egy egész sor vállalat építését, többek között egy hatalmas 6600 tonnás hűtőberendezéssel ellátott zöldsézelék- és gyümölcsárrolót a moszkvai katonai körzetben, egy kereskedelmi felvásárló bázist a közép-ázsiai katonai körzetben és másokat. Megkezdtek a Honvédelmi Minisztérium kereskedelmi főcsoportfőnöksége nagykapacitású központi kereskedelmi felvásárló bázisának építését.

Azonban amit csináltunk még nem elegendő. Vannak még helyőrségek, ahol nincs, illetve nem elegendő az üzletek, éttermek, tisztai kávézók és sorkatonai teázók száma. Több helyőrségben a meglévő kereskedelmi és közétkeztetési vállalatok régi, elavult, egy részük balesetveszélyes helyiségben van elhelyezve, és ez nem teszi lehetővé a kereskedelem javítását, méginkább a kiszolgálás korszerű módszereinek meghonosítását.

Hogy kellő módon javítsunk a helyzeten, korszerű épületekre és helyiségekre van szüksége a kereskedelmi vállalatoknak. Annál inkább, mivel sok helyen, pl. a Bajkálon túli, az észak-kaukázusi és turkesztáni körzetekben a katonai kereskedelmi objektumok építésénél a tervekhez viszonyítva 1974 első negyedévében jelentős lemaradások voltak.

Szeretném néhány kereskedelmi csoportfőnökség, katonai építő szerv, helyőrségi elhelyezési felügyelőség vezetőjének és csapatparancsnoknak a figyelmét felhívni, tegyék meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy elhárítsák az előzőekben ismertetett hiányosságokat a katonai kereskedelmi objektumok építési terveinek végrehajtása és azok gyors használatba vétele területén. Ez lehetővé tenné az áruforgalom növelését, az építési és kezelési költségek csökkentését, valamint javítaná a katonaaállomány kiszolgálását.

Ahol így intézik az ügyeket, ott az eredmények is mások. Vannak kereskedelmi csoportfőnökségek, ahol a beruházási terveket az összes pénzügyi források felhasználásával folyó év első negyedévében végrehajtották, sőt túlteljesítették. Ezek közé tartoznak például a Balti-tenger melléi (főnök V. Jacenkó ezds.), a Kárpát melléi (főnök I. Podolján ezds.), az odesszai (főnök V. Vaganov) és még sok más katonai körzet kereskedelmi csoportfőnöksége. Róluk kell mindenkinek példát venni.

A katonai kereskedelemben nemcsak az áruforgalom növekedése okoz problémát. Napjainkban a szovjet emberek anyagi és kulturális színvonalának gyors fejlődése következtében a vásárlói kereslet nem csupán növekszik, de bonyolultabbá is válik. Változik a kereslet struktúrája, magasabb lesz a vásárlók követelménye az árucikkek választékával, minőségével, kivitelezésével és kiállításával szemben. Ez pedig nagyobb erőfeszítéseket, rugalmasságot, manőverező készséget és operativitást követel a kereskedelmi szervezeteiktől és azok dolgozóitól.

Íme ezért áll most előttünk olyan feladat, mint a kiszolgálás progresszív módszereinek elsajátítása. Ezt diktálja országunk gazdasági fejlődésének egész menete. El kell mondani, hogy a csapatoknál ezen a területen már sokat tettek. A kereskedelem sok helyen és széleskörűen alkalmazza az önkiszolgálást, a minta szerinti és az előzetes megrendelés alapján történő árusítást. A helyőrségekben vásárokat és kiállításokat, divatbemutatókat stb. tartanak. Széles körben, főleg a távoli és kislétszámú helyőrségekben, valamint a határmenti körzetekben elterjedt a

mozgó árudák alkalmazása. A kereskedelmi dolgozók elsajátították a katonák tábori körülmények közötti jó kiszolgálását. Ezt sok csapatgyakorlat tapasztalata bizonyítja.

Az életkörülmények egyre javulnak. S ez azt sugalmazza, hogy széleskörűen át kell térni az önkiszolgálásra. 1975-ben az élelmezési és iparcikkek 40%-át ezzel a módszerrel kell forgalomba hozni.

Néhány kereskedelmi csoportfőnökség, többek között az odesszai, bjeloruszjai, moszkvai és más katonai körzetekben levők e téren is pozitív eredményeket értek el. Az önkiszolgáló módszerrel forgalomba hozott cikkek részaránya itt eléri a 40—60%-ot.

Sajnos vannak hiányosságok is. Az önkiszolgálás lassan terjed például a Bajkálon túli és a Kaukázuson túli katonai körzetekben, a bakui honi légvédelmi körzetben és a csendes-óceáni flottánál. Egyes helyeken olyan jelenségek is kezdenek előfordulni, hogy az eladók az önkiszolgálás elvét szószerint értelmezik: azt mondják, az embereknek saját magukat kell kiszolgálni. Ezért a vásárló gyakran magára van hagyva. Nem találkozik kellő figyelemmel az eladó részéről, nem kap tanácsot a szükséges dolgok kiválasztásához, nem tud konzultálni az új cikkek felhasználásáról és rosszul van tájékoztatva a forgalomban levő árucikkekről.

A kereskedelmet ez csak sújtja. Az üzleti alkalmazottak elfelejtik, hogy a vevő a részére szükséges vásárlás nélkül — az üzlet, az egész katonai kereskedelem hírnevét csökkenti. Ezek a negatívumok észrevehető anyagi veszteségekkel is járnak. Az elmúlt évben például a vállalatok 20%-a nem teljesítette az áruforgalmi tervet, s az elfekvő árucikkek értéke csak tízmillió rubelekben számítható. Ilyen hanyagságok jelenleg is előfordulnak.

A katonai kereskedelmi vállalatok vezetőinek és a pártszervezeteknek az a legfőbb gondjuk, hogy javítsák az eladók körében végzett szervező munkát, növeljék szakképzettségüket a hiányosságok kiküszöbölése érdekében, és készítsék elő az embereket az önkiszolgálásra való széles körű áttérésre, neveljenek ki közülük jól képzett tanácsadó eladókat, becsületes és munkaszerető dolgozókat. Nemcsak az új kereskedelmi módszerre áttért üzletek számának növelését kell megkövetelni, minden új módszer szerint dolgozó vállalatnál törekedni kell a szükséges gazdasági hatások elérésére (állománycsökkentés, az áruforgalom növelése az eladótér minden négyzetméterére vonatkozóan stb.).

A katonai kereskedelem korszerűsítéséről beszélve nem szabad szó nélkül elmenni annak úgynevezett szezonjellege mellett. Most van a csapatoknál a legfeszítettebb időszak. A nyári kiképzési időszak a legnagyobb hévvel folyik. Ez természetesen rányomja bélyegét a kereskedelmi vállalatok összes munkájára.

A nyári kereskedelem nagy operativitást igényel. Ezért teljesebben ki kell használni a mozgó kereskedelmet (gyakorlatokon a terepen, a stadionokban és sportpályákon, a parkokban és pihenőhelyeken).

Most fontos feladat a saját termelésű zöldségekkel, gyümölcsökkel, bogyókkal, ivóvevekkel, alkoholmentes üdítő italokkal, kvasszal, fagyalattal, cukrászsüteményekkel való zavartalan kereskedelmet megszervezni. Széles körű kereskedelmet kell folytatni a nyári és őszi szezonjellegű, valamint az egyenruházati iparcikkekkel, az üdültetési, turista

és sport rendeltetésű eszközökkel. Igen javasolt az iskolai ruházat és tankönyv vásár, illetve kiállítás megrendezése. Szóval, a katonai kereskedelem dolgozói részére széles tevékenységi terület áll rendelkezésre. Erre rendszerint alkotóan használják ki a meglevő lehetőségeket.

Azzal együtt, a katonaaállomány kereskedelmi kiszolgálásában sok nehézség és hibaforrás van. Egyes dolgozók hozzászórtak a hibákhoz és nem foganatosítanak hatásos rendszabályokat azok kiküszöbölése érdekében. Ezek közé tartozik A. Petrova katonai kereskedelmi vállalatvezető a moszkvai katonai körzetben. Az ellenőrzés idején több üzletben állapították meg a kereskedelem rendellenességének tényét. Speciális „zöldfőzelék” szaküzletben nem volt forgalomban sem burgonya, sem zöldfőzelék. És mindez akkor történt, amikor a raktárakban rendelkezésre álltak a szükséges árucikkek. Az ilyen tények természetesen tűrhetetlenek.

A következő kérdés, amelyet 1974—1975-ben meg kell oldani a katonai kereskedelem dolgozóinak a közétkeztetés szférájába tartozik. Az ötéves terv elmúlt három és fél évében a katonai kereskedelmi szervek sokat tettek a közétkeztetési vállalatok hálózatának kiszélesítéséért és munkájuk javításáért. Mégis el kell ismerni, hogy az ötéves tervben kitűzött és a termékek mennyiségének növelésére vonatkozó feladatot még nem hajtottuk végre. Ezért az ötéves terv végéig alaposan kell dolgozni, hogy behozzuk a lemaradást.

A saját termékek forgalomba hozásának növelését mindenekelőtt a kihasználatlan tartalékok terhére tehetjük. A közétkeztetés első ilyen tartaléka lehet a katonák családtagjainak nagyobb mérvű bevonása azért, hogy mentesítsük őket az otthoni ételkészítéstől, illetve jelentősen csökkentsük az arra fordított időt.

A közétkeztetés dolgozói előtt az a feladat áll, hogy javítsák az általuk készített ételek minőségét. Törekedjenek arra, hogy jó véleményt alakítsanak ki róluk és, hogy a katonák családtagjai, a dolgozók és alkalmazottak rendszeresen látogassák a katonai kereskedelmi vállalat étkezdéit étkezés, illetve ebéd hazavitele céljából. Éppen ilyen helyzetet alakított ki K. Hlanovszkoj az általa vezetett étkezdében. Nála mindig izletes ételeket készítenek és vasárnaponként még úgynevezett „házas” ebédeket is főznek. A szakácsok úgy mond, beleteszik ezekbe az ebédekbe teljes szívüket. Készülődnek is hozzá egész héten. Gondosan összeállítják a menüt, a fogásokat, harmadik fogást is nagy választékban készítenek, hogy kielégítsék a legigényesebb fogyasztók ízlését (húsos-, hal, zöldfőzelékes-, tejes fogások).

A saját termékek forgalmi növelésének második tartaléka lehet a cukrászati részlegek létrehozása. Itt valóban kimeríthetetlenek a lehetőségek. Ezt azonban úgy kell szervezni, hogy a részleg teljes kapacitással dolgozzon és olyan félkésztermékeket, készételeket és cukrászati termékeket hozzon forgalomba, melyeknek nagy kereslete van a fogyasztók körében.

Különös figyelmet kel fordítani minden helyőrségben az alkoholfmentes üdítő italokat előállító részlegek létrehozására. A gyümölcsle hiányát a laktanyákban nyári időszakban nemcsak úgy kell tekinteni, mint a kereskedelmi dolgozók lustaságát, hanem úgyis, mint a hozzáértés

hiányát. Hiszen az alkoholmentes üdítőitalok éppen olyan népszerűségnek örvendenek, mint a fagyalt. Ezen kívül előállításuk jelentősen növeli az áruforgalmat és csökkenti a ráfordítási költséget.

A közvetítés következő tartaléka lehet hálózatának kiszélesítése. Az éttermek és büfék létesítése termelő üzemeknél, iskolákban, kórházakban és klubokban általában nem igényel nagy ráfordítást, gazdasági hatékonysága azonban jelentős. A tiszti kávézók hálózatát is szélesíteni kell, mivel az utóbbi időben ezeknek a vállalatoknak a növekedése megszűnt, annak ellenére, hogy az irántuk való érdeklődés nem csökkent. A katonai kereskedelem dolgozói a parancsnokságokkal közösen kötelesek arra törekedni, hogy minden nagy helyőrségben tiszti kávézót nyissanak, fellendítsék azok munkáját, javítsák az ott készített ételek minőségét és növeljék a látogatók kiszolgálásának kulturáltságát.

Ebből a szempontból van kihez mérjék magukat. Itt van mondjuk az „Orbita” nevű tiszti kávézó, melyet L. Klimkina vezet. Itt rendszeresen nemzeti ételbemutató napokat tartanak és sorjában készítik az orosz, ukrán, grúz, bjelorusz és országunk más népeinek ételeit. A tiszték családjukkal oda járnak ebédelni és vacsorázni, pihenni és zenét hallgatni. A kávézó nagy népszerűségnek örvend és szeretik a helyőrség lakói.

Nagyon fontos kérdés, melyet nem szabad szem elől téveszteni — a laktanyák és lakótelepek közszolgáltatásának biztosítása. Ezen a területen szintén nagy munkát végeztünk. Elég elmondani, hogy az ötéves terv három éve alatt 34 közszolgáltatási kombinátot építettünk, mindenütt jelentősen szélesítettük a tiszték kiszolgálását a szalonokban és a helyőrségi áruházakban, valamint az élenjáró divatszalonokban kapható szövetből készült készruha eladását.

Ugyanakkor a közszolgáltatási dolgozóknak is vannak komoly problémái. A termelési kapacitás kellő kihasználásának hiánya miatt 1973-ban a szolgáltatási tervet nem teljesítették. Ennek az az oka, hogy a tiszték egyenruha varratási igénye nem egyenletesen jelentkezik. A tiszt megkapja az egyenruha anyagot, de általában csak akkor jelentkezik a méretes műhelyben, amikor már nagy szüksége van az egyenruhára. A méretes műhely rendszertelen megterhelése nagy kihagyásokat okoz azok munkájában, ami természetesen a kiszolgáló állomány csökkenéséhez, a jól képzett szakemberek elvesztéséhez, a berendezések kihasználatlanságához stb. vezet.

Az ezekhez hasonló nehézségek elhárításában nagy befolyásuk lehet az egység- és magasabbegység-parancsnokoknak. Nekik hivatásuk megkövetelni az alárendeltek előírás szerinti megjelenését, ismerve az egyenruha anyagok kiadásának idejét, a méretes műhelyekkel egyeztetve meghatározhatják a tiszték részére a megrendelések sorrendjét.

A helyi tanácsok végrehajtó bizottságainak segítségével tovább lehet szélesíteni a laktanyákban, a lakótelepeken a szolgáltatások körét, törekedve arra, hogy minden helyőrségben létrehozzák a közszolgáltatási vállalatok komplexumát: vegytisztítót, ruhafestőt, a háztartási gépek javítóműhelyét stb. Javítani kell az egyenruha varrás minőségét, be kell vezetni az összes távoli és kis helyőrségekben a mozgó (kiutazó) szolgáltatásokat, meg kell szervezni a tiszték részére kiadott anyagokért cserében adott kész egyenruhák kiszállítását.

Még egy nagyon fontos kérdés, amelyet a katonai kereskedelemnek az ötéves terv végéig meg kell oldani — áttérés az anyagi ösztönzés új formájára. Ennek a rendszabálynak a célja — a vállalatok és szervezetek gazdálkodási tevékenységének gyökeres megváltoztatása, a kereskedelmi vezetők jogkörének kiszélesítése, az üzleti dolgozók anyagi érdekelttségének növelése és kezdeményezőkézségük emelése, az áruforgalom és a nyereség növelése, valamint a kiszolgálás kulturáltságának fokozása.

Az elmúlt évben a katonai kereskedelmi vállalatok már 30⁰/₀-a új módszer szerint dolgozott. Javitották a pénzügyi-gazdasági tevékenységet és az anyagi-technikai bázist, jelentősen növelték az áruforgalmat és csökkentették a ráfordítási költségeket. Növekedett a vállalatok rentabilitása.

A példa kedvéért, tapasztalatszerzés céljából megemlítem a Bjelorusz katonai körzet kereskedelmi csoportfőnökségét (főnök D. Kugy ezds.) 1973-ban a kereskedelem áruforgalmi tervét náluk 103,1⁰/₀-ra teljesítették, 373 ezer rubel terven felüli nyereséghez jutottak és a forgalom 0,11⁰/₀-át kitevő kezelési költséget takarítottak meg. Ez arról tanúskodik, hogy a katonai kereskedelem áttérése az anyagi ösztönzés új rendszerére igazolja magát, lehetővé teszi a kereskedelem megélénkülését, a vezetőket arra készíti, hogy mélyebbre hatoljanak a kereskedelmi ügyekben, feltárják a belső tartalékokat, rendszabályokat foganatosítsanak az áruforgalom és haszon növelése érdekében, fokozzák a takarékoságért folytatott harcot stb. A munka hatékonyságának mérőeszköze a kereskedelemben az egy dolgozóra eső áruforgalom (termelés). Az eladó nincs hasznára az üzletnek passzív megfigyelőként, csak ha átalakul a vásárló tevékeny konzultánsává, figyelmes tanácsadójává. Most érdekeltté van téve, hogy többet eladjon és ez egyben azt is jelenti, hogy többet keressen.

A fennmaradó katonai kereskedelmi vállalatokat két útemben tervezzük átállítani az anyagi ösztönzés új rendszerére: 35⁰/₀-át ebben az évben és 35⁰/₀-át 1975-ben. Ezzel kapcsolatban az érintett helyeken jelenleg nagyarányú előkészítő munka folyik: keresik a tartalékokat az anyagi ösztönzéshez szükséges alapok létrehozására, gazdasági kiképzést szerveznek az üzleti dolgozók számára, tanulmányozzák a felhalmozott tapasztalatokat. Az emberek jártasságot szereznek az ésszerű gazdálkodásban.

Helytelen lenne feltételezni, hogy az anyagi érdekelttség új rendszerére való áttérés mindenütt simán megy végbe. Vannak még olyan vezetők, akik kevés önbizalommal fognak ehhez a dologhoz. Nem véletlen, hogy más helyeken, ahol áttértek az új munkastílusra, semmi nem változott: a vállalatok, amelyek régen sem teljesítették az áruforgalmi tervet, ma sem teljesítik, nem érezhető megélénkülés a kereskedelmi tevékenységben, nem foganatosítanak szükséges rendszabályokat az alapvető árucikkek forgalmazásában fennálló rendellenességek elhárítása érdekében. Sok helyen ésszerűtlenül használják fel a munkaerőt és az anyagi készleteket, nem teremtenek olyan helyzetet, amely feszített tervek elfogadására készítetné a vállalatokat, nincs elég szakképzett káder, különösen a nagy tömegeket foglalkoztató szakmákban, gyengén vezetettek a gazdasági tanfolyamok stb. Ilyen körülmények között természetesen keletkeznek nehézségek az anyagi ösztönzéshez szükséges alapok létrehozásával kapcsolatban.

Szó se róla, az áttérés az anyagi ösztönzés új rendszerére — bonyolult, munkaigényes dolog. Ez megköveteli a vállalatvezetőktől, párt-, komszomol- és szakszervezetektől, hogy mozgósítsák a kereskedelem minden dolgozóját a gazdasági ismeretek, a haladó munkamódszerek elsajátítására az új viszonyok között, a felhalmozott tapasztalatok megismerésére és ami a legfontosabb — kifejleszteni minden dolgozónál a felelősségérzetet a rájuk bízott ügyért, az 1974. évi és összességében az egész ötéves terv időszakára vonatkozó állami tervfeladatok sikeres végrehajtásáért. Arra kell törekedni, hogy a katonai kereskedelemben olyan helyzetet teremtsünk, amely kizárja a lehetőségét a gazdaságtalanság és pazarlás fellépésének, az állami fegyelem, a szocialista törvényesség megsértésének és a maga részéről lehetővé tegye a katonaaállomány kereskedelmi és szolgáltatási ellátás színvonalának növelését.

A szilárd katonai fegyelem — a tanulás és a szolgálat sikereinek záloga

(Fordította: Jónás Imre őrnagy)

Folyt a harcászati gyakorlat. Követve a visszavonuló „ellenséget”, az ezred fontos terepszakaszt foglalt el. Annak érdekében, hogy a feladatot teljes egészében végrehajtsák, szükséges volt a döntő előrenyomulás. És, üzemanyag az induláshoz... Leküzdve az úttalan terep sok kilométerét, — közben nagy szervezethez, fegyelmet és kitartást tanúsítva — a meghatározott körletbe ime beérkezett a töltőgépkocsi oszlop, G. Tkacsenkó szds. alegysége. A harcosok rendszeresen, rutinosan tevékenykedtek és rövid határidő alatt feltöltötték a harcjárműveket, amivel elsősegítettek a harcászati harc kiképzési feladat sikeres végrehajtását.

Bárhol tartózkodott Tkacsenkó szds. századának személyi állománya — harcászati gyakorlaton, lövészetben, telephelyen a technikai eszközök kiszolgálásával foglalkozva, nagy távolságra történő anyagszállításon, illetve a laktanyában — a harcosok mindenütt kitűntek fegyelmezethez, rendezethez és a rájuk bízott ügyért érzett nagy felelősségérzetükkel. Az alegység éveken keresztül kiváló eredményeket ért el a harcászati, politikai és szakkiképzés területén, valamint a gépjármű technika igénybevételeiben. Ennek záloga — a magas fegyelmi színvonal, a szervezethez és a szabályzat szerinti szilárd rend fenntartása az alegységnél.

Katonai fegyelem... Ez egyesíti az emberek ezreit és millióit egy egésszé. Ez alakítja a hadsereget szilárd szervezetté, biztosítja az alegységek, egységek és magasabbegységek határozott és egyeztetett tevékenységét. Ez teszi a harcosokat ügyessé, állóképessé, merésszé és egyik meghatározó momentuma a sikereknek a harcban és a mindennapi kiképzésben. A Bajkálon túli katonai körzet Lenin-renddel történő kitüntetésében nagy szerepet játszott a szovjet állam védelmi képessége és fegyveres védelme megszilárdításának ügye, a harci és politikai kiképzés sikerei, melyeket a katonák többségének, többek között a hadtápegységek és alegységek önfeláldozó munkájával, fegyelmével és szervezethez, rendezethez értnek el.

A szovjet katonai fegyelem megszilárdítására különösen nagy figyelmet szentelt V. I. Lenin. Ahogy a nagy vezető tanította, a fegyelem, be-

hatolva a katonai szervezet minden tagozatába megtízszerezi az egységek és magasabbegységek harcképességét és biztosítja azok mérhetetlen fölényét az ellenséges csapatokkal szemben. Ő, aláhúzta: „Ahhoz, hogy győzhessünk, hatalmas harcra, katonai vasfegyelemre van szükség”.

A katonai fegyelem jelentőségéről szóló, felsőfokon tudomásunkra hozott lenini utasítások a csapatok harcképessége és harckészültsége szempontjából most különösen aktuálisak. A Szovjet Fegyveres Erők feladatkörének kiszélesedése, a haditechnikai forradalom, a különböző fegyverrendszerek, harci technikák, bonyolult készülékek és gépek mindenoldalú tanulmányozása, kiszolgálása, alkalmazása, a korszerű harc biztosításának sajátosságai — mindez mérhetetlenül növeli a hadsereg megszilárdításában a katonai fegyelem szerepét. Régen egy katona vagy alegység melléfogása kijavítható volt a többiek sikeres tevékenységével, most azonban a katonai kollektívában akár csak egy katona fegyelmezetlensége, kötetlenségének pontatlan végzése a végrehajtás meghiúsulásának veszélyét rejtheti magában. Másképpen szólva, a fegyelem korszerű követelménye, lényegét tekintve közelíti a háborús időszak színvonalához. Ez különösen a pontosság, gondosság és végrehajtás szempontjából nagy felelősséget ró a katonákra; a parancsnokokra, politikai szervekre, párt- és komszomolszervezetekre pedig ezen tulajdonságok kialakítását hártja.

A katonai fegyelem megszilárdításának alapvető útjait és módszereit pártunk határozatai, a Szovjet Fegyveres Erők szabályzatai, a Szovjetunió honvédelmi miniszterének parancsai határozzák meg. A Szovjetunió Kommunista Pártja Központi Bizottságának 1967. január 21-i határozatában „A Szovjet Hadseregben és a Haditengerészeti Flottával folyó párt-politikai munka javításának rendszabályairól” kimondják: „A katonai fegyelem megszilárdítása érdekében folyó munka alapját a politikai nevelő munka erősítése kell, hogy képezze a katonaszemélyek minden kategóriájának vonatkozásában, növelni kell minden rendű és rangú parancsnok, főnök követelménytámasztását az alárendeltekkel szemben, minden katonai egységnél fenn kell tartani az utasítás szerinti szigorú rendet, biztosítani kell mindenekelőtt a kommunisták és komszomolisták példamutatását a szolgálat ellátása és az egyéni magatartás terén. A parancsnokok és főnökök, a politikai szervek és pártszervezetek fokozottabb figyelmet fordítsanak a katonaszemélyek anyagi-közszükségleti biztosításának, kulturális ellátásának kérdéseire, egyik legszükségesebb tényezőnek tekintve ezt a katonai fegyelem további erősítése érdekében”.

Ezek az utak, és módszerek állandóan korszerűsödnek és gazdagodnak. Különösen ki akarjuk emelni a harci tradíciókon, napjaink hősi és hazafias tetteinek példáin alapuló nevelést. Lelkesítően hat minden harcra, hogy a 30-as években a mi katonai körzetünkben szolgált Leonyid Iljics Brezsnyev. Mi most rendelkezünk olyan anyagokkal is, melyekből megismerhetők, hogy a fiatal Leonyid Iljics milyen buzgalommal tanulmányozta a katonai ismereteket, és hogyan gondoskodott a Vörös Hadsereg állományáról.

A. A. Grecskó, a Szovjetunió marsallja, a Szovjet Szocialista Köztársaságok Szövetségének honvédelmi minisztere felszólalt a komszomol szervezetek titkárainak összhadseregi értekezletén, és a következőket

mondta: „Fegyelmezetség — a legteljesebb megnyilatkozása minden szovjet katonának, a szocialista haza megvédéséért érzett személyes felelősség mélyes megértése. Ez kifejezésre jut a magas szervezetségben, a kötelesség megértésében, a kezdeményezésben, a tanulásban és a harcban való szívósságban, a készenlétben bármilyen megpróbáltatás elviselésére népünk és pártunk érdekében.” Ezekről vezérelve katonai körzetünk parancsnokai, politikai szervei, párt- és komszomol szervezetei fáradhatatlanul gondoskodnak az ideológiai-politikai, az összes nevelő munka és a katonai fegyelem megszilárdításának a szoros kapcsolatáról, a katonák ellátási viszonyainak és kulturális pihenésének megjavításáról, melyekben nem kevés szerepük van a hadtáp alegységek, egységek és intézetek, valamint a körzet katonai építő szakembereinek.

A körzetben, néhány éven keresztül a harci és politikai kiképzésben elért jó eredményével, szervezetségével és jó fegyelmi helyzetével kitűnt J. Valjájev szds. gépkocsi alegysége. Nálunk a parancsnokok, a párt- és komszomol szervezetek különös figyelmet fordítottak a személyi állománynál a tudatos katonai fegyelem kinevelésére, a lenini hagyaték propagandájára; a magas fokú szervezetség és fegyelmezetség jelentőségéről, az egyszemélyi parancsnoki rendszer megszilárdításának szükségességéről szóló párthatározatokra; törekedtek az engedelmesség és végrehajtás kialakítására, a parancsnokok és főnökök parancsainak ellentmondás nélküli végrehajtására, a szovjet törvényesség betartására a harckészültség érdekében. E cél érdekében széles körben felhasználják az ideológiai munka különböző eszközeit: a politikai foglalkozásokat, előadásokat, jelentéseket és politikai információkat.

Abból a célból, hogy a katonáknál kialakítsák a magas fokú öntudatot és fegyelmezettséget, ésszerűen alkalmazzák az olyan módszereket, mint a lenini felolvasások, könyvtári olvasótermek kialakítása, olvasók konferenciája, kérdés-felelet beszélgetési esték rendezése. Így, például egy beszélgetési estén felszólaltak a hadsereg veteránjai, a Nagy Honvédó Háború résztvevői, a harci és politikai kiképzés kiválói, a patronáló üzem élenjáró dolgozói. Elhangzottak itt részletek művészi alkotásokból, példákat hoztak fel a szovjet katonák háború éveiben, illetve napjainkban tanúsított bátorságáról és hősiességéről, állhatatosságáról és fegyelmezettségéről. Mindez arra irányult, hogy világosan, kifejezhető formában feltárjuk a katonai fegyelem lényegét és jelentőségét. Hogy eljuttassuk a katonához azt a gondolatot, hogy a mi szabályzatainkban, parancsnokaink parancsaiban a kommunista párt és a szovjet kormány politikája jut kifejezésre a fegyveres erők építésének, a személyi állomány nevelésének és kiképzésének kérdéseiben. A beszélgetési este mély ideológiai tartalmának, világos érzelmi színezetének köszönhető, hogy észrevehető nyomokat hagyott minden résztvevő harcos, tiszthelyettes és tiszt tudatában.

A magas erkölcsi-politikai tulajdonságok a katonákban nem alakulnak ki saját maguktól. Azokat fejlett szocialista közösségünk életmódja, a kommunizmus építésének menete formálja. Mindenekelőtt azonban a párt, a parancsnokok, a politikai szervek, párt- és komszomol szervezetek célirányos és folyamatos ideológiai nevelő munkája alapozza meg és tökéletesíti. „A Szovjet Hadsereg — a vele egy életet élő népünk egy

része — mondotta a Szovjetunió Kommunista Pártjának XXIV. kongresszusán L. I. Brezsnyev elvtárs. A katonai szolgálat nálunk nemcsak a harci mesterség iskolája. Ez, egyidejűleg jó iskolája az ideológiai és fizikai edzésnek, a fegyelmezettségnek, szervezettségnek”.

Ha megvizsgáljuk az élenjáró egységek és alegységek tapasztalatait, a jó parancsnokok és politikai munkások munkastílusát, kétségtelenül sok különbséget találunk közöttük. De közös, hogy egyesítik őket vívmányaikban a kiváló eredmények — a szabályzat szerinti rendről való állandó gondoskodás, mely atmoszférát teremt a követelménytámasztáshoz és igényességhez, egyben elősegíti a csapatok és alegységek harckészültségének és harcképességének növelését. A szigorú szabályzat szerinti rend minden nap, minden órában és minden percben érvényesül a csapatok minden gondosan szervezett szolgálatánál és a személyi állomány kiképzésében.

Ha valaki belép azon egység laktanyájának területére, melynek parancsnoka V. Beljájev ezds., a szemébe tűnik a tisztaság, rend és a kellemes környezet. Itt mindent szigorúan az utasítások szerint, a katonai esztétikának megfelelően csináltak. Az ezred parancsnokai, politikai munkásai és az egész személyi állomány minden alegységben állhatatosan harcol a szigorú utasítás szerinti rend fenntartásáért, a katonák fiatalos megjelenéséért, a kiképzési idő ésszerű felhasználásáért a foglalkozásokon és a munkában, az ór- és belszolgálat éber ellátásáért, a harci technika és a fegyverzet mintaszerű állapotban való tartásáért, a napirend pontos betartásáért, a telephelyek, étterem, teázó, gazdasági szoba és a kulturális felvilágosító helyiségek kifogástalan állapotáért és mindennek mély tartalma az állandó harckészültség fő feladatának fenntartásából fakad. Az egység három év óta kiváló és elnyerte a körzet Katona Tanácsának vörös vándorzászlaját.

Egyenes ellentéte ennek az az alegység, melynek a közelmúlt időkig A. Cebojev tiszt volt a parancsnoka. A téli kiképzési időszakban a katonák nagy kötelezettséget vállaltak, de nem voltak képesek teljes egészében végrehajtani azt. Amikor elkezdték keresni a lemaradás okait, megállapították, hogy a legtöbbször pontatlanság a szolgálatban, a nem megfelelő belrend, a gépjármű-igénybevétel szabályainak megsértése, egyes beosztottak alacsony felelősségérzete az alegység állapotáért, a személyi állomány mindenoldalú biztosításának, létfeltételeinek elhanyagolása volt.

A katonai élet rendjét csak akkor erősíti saját nevelő hatásunk, ha az egységnél mindenütt szigorú rendet tartanak, ha mindenki, kivétel nélkül betartja a szabályzatokban előírt szigorú rendet, ha a ránézésre jelentéktelennek tűnő szabálytalanságokat is élesen elítélik és ezt nem kampányszerűen a végső esetben, nemcsak gyűléseken végzik, hanem folyamatosan.

E tekintetben sok tapasztalatra tehetünk szert K. Vohmin alez. csővezetékész zászólójánál. Itt olyan helyzetet teremtettek, melyben magasak a követelmények, igényesek és türelmetlenek a legkisebb hibákkal szemben is. A szolgálat sajátosságai és a személyi állomány által végrehajtandó feladatok megkövetelik a parancsnoktól és a politikai munkásoktól az érettséget és önállóságot az elhatározások meghozatalában, a

hozzaértést az emberekkel való foglalkozás során bonyolult körülmények között. Ezeket a tulajdonságokat az alárendeltekben a parancsnok és a politikai helyettes állhatatos és állandó nevelő munkával fejleszti, ésszerűen támaszkodik a pártszervezetre, a kommunistákra és a komszomol aktivistákra.

A zászlóalj pártszervezete — melynek titkára N. Puzinü zászlós — érdeklődéssel avatkozik be a kiképzés és szolgálat minden területébe. A katonák kötelességtudása, a parancsnokok tisztelete és szeretete, a kommunisták személyes példamutatása, a katonai szabályzatok követelményei és a kommunista erkölcsi normák betartásának szellemében való nevelés kérdései állandó napirendként szerepelnek a vezetőségi üléseken és taggyűléseken. Itt nem marad következmények nélkül egyetlen fegyelmezetlenség sem. Ugyanakkor az elvi, elvtársi kritika, időben adott tanács, a pártserű követelménytámasztás összekapcsolódik az emberekbe vetett hittel. Ennél az alegységnél a párt katonai fegyelemről, a személyi állomány öntudatos kötelességteljesítés szellemében való neveléséről, a katonai fegyelem korszerűsítéséről való gondoskodásának hatékonysága mindenekelőtt a szervezettségben és a kiképzés terén elért kiemelkedő eredményekben jut kifejezésre.

Napjainkban a hadtáp egységeknél és alegységeknél jelentősen növekednek a katonai fegyelem megszilárdításának a követelményei. Ez a követelmény, a csapathadtáp-korszerű viszonyok között megnövekedett szerepből fakad. A csapatok óriási technikai ellátottsága, magas fokú manőverező képesség és a harcok gyors folyása mérhetetlenül megnöveli a magasabbegységek és egységek — életéhez szükséges, mindennemű szükséglet — hadtápbiztosításának jelentőségét. Az alegység és a hadtáp szolgálat minden szakemberének igen fontos megmagyarázni, hogy szolgálatképességüktől és fegyelmüktől közvetlenül függ a harci feladatok végrehajtása.

A hadtápszolgálat, a hadtápagegységek és intézetek katonáinak, magas fokú felelősségtudata, párthűsége és hazafisága mutatkozik meg az adott területen a párt, parancsnoki és szabályzati követelmények öntudatos végrehajtásában, öntevékenységében és szorgalmában, saját munkájuk politikai munkaként való értékelésében a csapatok harckészültségének érdekelttségében. Mi a szervező és ideológiai munka minden rendszerében arra törekszünk, hogy a szolgálathoz való ilyen viszony minden katonára belső követelményeiből fakadjon.

A katonai szabályzatainkban részletesen és világosan le van fektetve az a követelmény, amelyet a katonai fegyelem terén elvárunk a katonától. A szabályzati követelményeket jól ismerni és pontonként végrehajtani — elsőrendű kötelessége a tisztnek, zászlósnak, tisztnek és katonának. Szolgálatunk ellátása és kiképzésük csak abban az esetben lesz eredményes, ha a szabályzattól egy lépést sem térnek el. A katonák élete állandó nehézségekkel van tele, de ha önmagától megköveteli a szabályzati előírások szigorú betartását, könnyebb szolgálni és a cél elérését is siker koronázza. A szabályzott követelmények államunk, pártunk és népünk követelménye, a nagy állami ügyet képviselő, katonai szolgálatot teljesítő embertől.

Gyakran előfordul, hogy a hadseregbe bevonult fiatal ember kezdetben félnék, bizonytalan. Mindjárt az elején egy sor kérdés vetődik fel benne — a magatartással, fegyelemmel és a kötelesség teljesítésével kapcsolatban. A hadsereg ritmikus élete, a szigorú napirend és a feltétel nélküli engedelmesség — a fiatal katona számára néha szokatlan. Az, aki olvasta A. BECK „Volakolamszki országút” című könyvét, biztosan emlékszik a Momisz-Uli Baurdzsán zászlóaljparancsnok elbeszélésére, amíg nem értette meg a mély összefüggést, hogy a győzelem — a legmagasabb politikai cél elérése a háborúban — a fegyelemtől függ, addig legalacsonyító volt számára futásban menni a parancsnokhoz, a parancsnok előtt „vigyázzban állni” és a „hajtsa végre” erélyes hang. Majd csak később, amikor már megismerte a hadsereg bonyolult mechanizmusát, győződött meg arról, hogy a fegyelemben van — a hadsereg legnagyobb ereje.

Eppen ezért igen helyesen járnak el a parancsnokok, politikai munkások, párt és komszomol szervezetek, amikor a katonai szolgálat első napjától kezdve a katona számára szigorúan ritmikus helyzetet teremtenek, magas követelményeket, szigorúságot és atyai gondoskodást határoznak meg, amikor a nevelőmunka összes formáival és módszereivel próbálják felkelteni a legmagasabb szovjet katonai rendfokozat elérésének büszkeségét. Az élenjáró nevelők tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a leghatásosabb módszer ezen a téren az egyéni munka.

A katonai fegyelem megszilárdításában a vezető szerep kétségtelenül a parancsnoké és a politikai helyettesé, akik a párt és az állam előtt személyes felelősséggel tartoznak az alárendeltek katonai és politikai kiképzéséért, neveléséért, a harcászati és mozgósítási készenlétért. Pozitív eredményeket ebben a munkában csak az tud elérni, aki saját maga magas fokon fegyelmezett, nem tűri meg a hibákat, egyszerűen a szavak és tettek egységét vallja magáénak, valamint személyes felelősséget érez a rábízott munkáért.

Tanulságos példáját adta ennek V. Beljájev ezredes — élenjáró ezredparancsnok — akiről már fentebb szó volt és politikai helyettese M. Petrov őrnagy. E tiszték munkájának jellemzője az, hogy minél közelebb kerüljenek az emberekhez, megismerni azok problémáit, szükségleteit, szilárdabban támaszkodni a párt, komszomol szervezetre és az egység kollektívájára, valamint behatóan tanulmányozni a hadtápszolgálat munkáját.

Mint ismeretes az alárendeltek felé való követelménytámasztás nem képzelhető el a vezető igényessége nélkül. A nevelőmunka nagyban függ a személyes példamutatástól. Ezt jól tudják Beljájev és Petrov tiszték. Az emberek ésszerű bevonása a konkrét feladatok végrehajtásába, segítséget nyújt nekik jó oldalukat felfedni, ebben rejlik ezen vezetők ereje.

Az egységnél nagy figyelmet fordítanak a tiszték ideológiai felkészítésére, a marxi—lenini ismeretfejlesztésre. A parancsnok arra törekszik, hogy a tiszték állhatatosan és aprólékosan növeljék ideológiai és politikai színvonalukat és a nevelő munka feladatait leleményesen alkalmazzák.

Igen fontos feladata az előljáró parancsnoknak és politikai szerveknek — állandóan tanítani az alárendelt parancsnokokat és politikai munkásokat az emberekkel való bánásmódra, az egységnél és alegységnél a szigorú szabályzati rend ésszerű fenntartására. Az utóbbi időben, mint

ezt alátámasztotta az egyik gazdasági pártaktívák gyűlése is, egyre magasabb figyelmet fordítanak a hadtápegységek és alegységek fegyelmi kérdéseire és a kommunisták felelősségére a szolgálatért. Ez a munka különösen aktivizálódott a tagkönyvcseré időszakában. Valamennyi szintű parancsnok kiképzésének szervezése új formákkal gazdagodott. Ezzel együtt azonban nem mindenütt fordítanak kellő figyelmet a szakasz, század tagozatban levő tisztek kiképzésére — akinek a vállán nyugszik az alegységek személyi állományának a nevelése.

A tisztek közvetlen segítői a katonai fegyelem megszilárdításában és a szabályzat szerinti rend betartásában a zászlósok és a tisztesek. A párt és komzszomol szervezetekre támaszkodva a parancsnokok nagy többsége a káderek e kategóriájával aktív munkát végeznek a katonai szabályzat ismertekből szilárd tudásra oktatják, szisztematikusan szoktatják őket a parancsnoki készségekhez, megmagyarázzák és bemutatják nekik, hogyan kell biztosítani gyakorlatban a szabályzat szerinti rendet, felfegyverzik őket az alárendeltek között végzendő nevelő munka készségével. Ebben a munkában különösen hatásos eszköznek bizonyul az élenjáró tapasztalatok terjesztése és a gyakorlati bemutatók. Azonban ez a munka nem mindenütt folyik megfelelő eredménnyel.

Mint ahogy azt a VLKSZM* XVII. kongresszusa is aláhúzta, a komzszomol legfontosabb feladata állandóan növelni a fegyelmet, a szervezettséget, a komzszomol kollektívák öntevékenységét és harcosságát saját soraiban és szélesíteni a kommunista befolyást az ifjúság körében, hogy megtanuljon az ifjúság lenini módon élni, dolgozni, és harcolni. A kongresszuson felszólaló L. I. Brezsnyev elvtárs hangsúlyozta: „Minden jót, amely az új társadalom erkölcsi tapasztalatán halmozódott fel, kötelesek vagyunk átadni az ifjúságnak, minden fiúnak és lánynak és ezzel együtt szilárdan elhatározni magunkat mind attól, ami a munkában és az életben zavar.”

A komzszomol szervezetek munkájának kiszélesítése szempontjából elengedhetetlenül szükséges, hogy minden oldalról felhasználjuk a hazafias érzés felemelését, amely a hadsereg ifjúságának soraiban született meg a V. I. Lenin nevét felvett komzszomol 50. évfordulójára való felkészülés során, hogy kövessük a VLKSZM XVII. kongresszusának határozatait, valamint, hogy elvégezzük a hadsereg komzszomol gyűlésen a komzszomol titkár által összegezett munkát.

A fegyelem megszilárdításában fontos jelentősége van a szocialista verseny helyes alkalmazásának, mert ez a katonák mozgósításának megbízható eszköze, harcba hívja őket a szabályzat szerinti mintarend megteremtésére, a fegyelmezett viselkedésre, és az alakiságra. Ilyen irányban kell a szocialista versenymozgalmat szervezni és kiszélesíteni, nem formálisan, sablonosan, hanem alkotó módon, öntevékenységgel.

A parancsnokok, politikai és pártszervek a személyi állomány fegyelmezett szellemben való nevelését szüntelenül a XXIV. pártkongresszus által meghatározott feladat alapján végzik, amely meghatározta, hogy szilárdítani kell a törvényességet és a dolgozókat a szovjet törvények szigorú betartásának és tiszteletben tartásának szellemében kell ne-

* Szovjetunió Lenin Kommunista Ifjúsági Szövetség

velni. Az utóbbi időben a katonai körzetek csapatainál nagyobb figyelmet fordítanak a jogpropagandára. Terveket dolgoztak ki, amelyek koordinálják a parancsnok, politikai, párt- és komszomol szervezetek erőfeszítéseit. Ebbe a fontos munkába aktívan bekapcsolódnak a katonai ügyészségek és bíróságok dolgozói is. A katonai jogászok rendszeresen kimennek az alegységekhez, ahol beszélgetéseket, előadásokat és konzultációkat tartanak. Egy sor helyőrségben igen credményes munkát végeznek a jogtudományi iskolák hallgatói, fogalmazói, ahol filmvetítések, tematikus esték, valamint kérdés-felelet esték kerülnek megtartásra. A Lenin-szobákban jogtudományi ismeret sarkok vannak berendezve. Mindezek vitathatatlanul a fegyelem megszilárdítását szolgálják.

Azonban nem szabad elhallgatnunk, hogy a fegyelem megszilárdítása érdekében hozott némely intézkedések igen alacsony színvonalúak. A nagymérvű lelkesedés néhány elvtársat megzavar az emberekkel való konkrét foglalkozásban, és mivel kisebb csapatok, egyes katonák elszakadnak a saját alegységeiktől, belemerülnek gazdasági tervfeladataikba. Soraink között még mindig vannak egyes parancsnokok és politikai munkások, akik a katonai fegyelemről általában beszélnek és úgy gondolják, hogy a hadtápszolgálatok munkája és a lét megszervezése csak a gazdasági szakemberek feladata.

Az elvégzett munka után nem mindig készítünk mérleget, hogy ez, vagy az az intézkedés milyen eredményt hozott. Az emberekkel folytatott beszélgetés élő volt-e, hagyott-e az ő tudatukban megfogható nyomot? Vajon nem mutat-e élettől elszakított látszatot olyan propagandistának a beszéde, aki a technika megóvásáról, helyes kezeléséről és az anyag megőrzéséről beszélt, ugyanakkor egy szóval sem említette a kiképzési évben folyó szocialista verseny jelentőségét, nem beszélt arról, hogy az alegységnél hogyan tanulmányozzák a technikai eszközöket és annak használatát.

Alma-Atában a szüzföldek hasznosításának 20. évfordulója alkalmával az ünnepi gyűlésen az SZKP Központi Bizottságának első titkára L. I. Brezsnyev elvtárs beszédében hangsúlyozta: a felelősség növelése, a kezdeményezés fejlesztése, a hozzáértés, a szocialista vállalkozó kedv, a tudatos fegyelemre való nevelés és a türelmetlenség a hibákkal szemben — a pártmunka stílus ilyen vonásai határozott jelentőséggel bírnak. ... A kommunista tudat és kommunista jellem ezen vonásai hatalmas anyagi erővel rendelkeznek, amely növekvő erőben, hazánk gazdagodásában, a szovjet nép jólétének növekedésében és hazánk védelmi képességének megszilárdításában testesül meg.

Maga az élet diktálja azt a szükségességet, hogy sokkal figyelmesebben és állhatatosabban kell nevelni minden katonában a lenini munkastílust, és többek között az emberek kérlelhetetlenségét a szabályzati rend és a kommunista morál betartásában.

E vonások kinevelését nekünk kell megvalósítani a katonai élet minden területén, nem kímélve sem erőt, sem eszközt. Ezt követeli a csapatok harckészültsége, szocialista hazánk védelmének nagy ügye.

**Seregtest hadműveletek üzemanyag szükségleteinek kidolgozása
elektronikus számítógéppel c. cikk 1—11. sz. mellékletei**

TITKOS!

(Kitöltés után)

ADATLAP

a 15 HDS támadó hadműveleti feladatának
üzemanyag biztosítottsági számvetésének feldolgozásához

0

A HDS hadrendi száma:	15
-----------------------	----

1			2	3					4				5			
Dátum			Okmány nyomtatás	A csapatok és raktárak mennyisége (darabszámban)					Az üza. fogyasztás mutatói javadalmazásban (100 km-re, egy regép bevetésre)				Kenőanyagnorma a hajtóanyag %-ában			
év	hó	nap	nem = 0 igen = 1	maeg.	eg.	raktár	harc- tev. fajta	ki- menő okm.	Autó- benzin	Gáz- olaj	TSZ-1	Re. benzin B-70	Autó- benzin után	Gáz- olaj után	TSZ-1 után	Re. benzin B-70 után
74	10	15	1	9	11	2	2	0	0,4	0,45	0,75	0,75	2,8	8	1	10

6

A kinyomtatandó okmányok kódszáma				

7

A mozgókészletek kiszabatának szintje és lépcsőzése javadalmazásban			
maeg.	eg.	HDS MB.	hajtóanyag fajták
1,7	1,7	0,4	Autóbenzin
2,0	2,0	0,4	Gázolaj
0	6,0	0	TSZ-1
5,0	5,0	5,0	Re. benzin B-70

A magasabbegységek, egységek hadrendi számozása		18	19	111	17	14	15	144	160	190	15	147	136	152	137	101	17	15	143	15	15
A magasabbegység, egység kódszáma		2	2	3	2	2	2	6	8	11	4	5	7	7	9	10	12	12	13	14	15
KÉSZLET A FELADAT KEZDETÉN	Paraméter kód: ja = 1, tonna = 2	2	1	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	2	2
	Autóbenzín	235	2,1	220	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	2,1	76	353
	Gázolaj	1013	2,4	1186	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	2,4	48	321
	TSZ-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	6,0	0	0	0	0	0
	Re. benzin B-70	2	5,0	2	5,0	5,0	5,0	0	0	0	0	0	0	0	0	5,0	0	0	5,0	0	0
Kenőanyagok tonnában		88	87	101	72	58	55	8	24	10	10	5	2	2	12	5	3	3	5	7	41
AZ EGY JAVADAL- MAZÁS SÚLYA TONNÁBAN	Autóbenzín	112	102	105	107	155	127	33	37	38	25	21	9	3	16	14	15	23	16	40	186
	Gázolaj	423	423	494	331	247	238	32	108	39	42	12	6	10	51	18	13	6	17	23	153
	TSZ-1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	31	0	0	0	0	0
	Re. benzin B-70	0,4	0,4	0,4	0,4	0,2	0,2	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0

A raktár (ellő. bázis) hadrendi száma		161	162																		
A raktár (ellő. bázis) kódszáma		8	9																		
KÉSZLET A FELADAT KEZDETÉN	Paraméter kód: ja = 1, tonna = 2	1	1																		
	Autóbenzín	0,2	0,2																		
	Gázolaj	0,2	0,2																		
	TSZ-1	0	0																		
	Re. benzin B-70	3,0	2,0																		
Kenőanyagok tonnában		50	50																		

A hadművelet időtartama napokban	6
----------------------------------	---